

SAITOS LAJOS

Kertemből

Csanádi Imre emlékének

()

*Megszállták kertemet fekete rongyok
Fölitták gyöngyidőm varjómód
Ember volt mindegyik.*

*

(Napszakok)

*Vatta bújt a fülekbe délelőtt,
s délben hiába szóltak a harangok –
délután már mindenki a magáét fújta.*

*

(Háromsoros)

*Hull, hull – a vakolatidő;
nincsen házamnak belseje.
Vérem alvad egy tojáshéjban.*

*

(Háromsoros II.)

*Árnyékom beomló bányá.
Virrasztom a Napot – hiába.
Kések közt eszem kenyerem.*

SAITOS LAJOS (1947, Soponya) felsőfokú energetikusi oklevelet szerzett, elvégezte a MÚOSZ újságíró stúdióját. A Fejér Megyei Hírlap munkatársaként ment nyugdíjba. Jelenleg a Vörösmarty Társaság Vár c. folyóiratának olvasószerkesztője. Elismerései: Lánzos Kornél – Szekfű Gyula Ösztöndíj (1993, 2005, 2012, 2017), Napút Nívódíj (2012). Tizenegyedik kötete: Túl a fényeken (2017).